การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

A Study of Vietnamese Youth's Desire for Continuing Education

ฐนพรรณ ธูปหอม[1], กัญณฐา พงศ์พิริยะวนิช[2], สุทธิลักษณ์ สวรรยาวิสุทธิ์[3]
Thanaphan Toophom[1], Kannatha Phongpiriyavanich[2], Sutthiluck Sawanyavisuthi[3]

Received: 2 February 2021 **Revised**: 5 April 2021 **Accepted**: 26 April 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 1,213 คน เพื่อสนทนากลุ่ม จำนวน 45 คน เครื่องที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแนวคำถามเพื่อการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

เยาวชนเวียดนามมีความต้องการศึกษาต่อร้อยละ 64.60 ไม่ต้องการร้อยละ 11.50 และไม่แน่ใจร้อยละ 22.30 โดยประเทศที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือเวียดนาม รองลงมาคือประเทศ เกาหลี สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ตามลำดับ และมีความต้องการศึกษาต่อในประเทศไทยร้อยละ 2.30 สาขาวิชาที่มีความต้องการศึกษาต่อในประเทศไทย 3 ลำดับแรกคือ สาขาการท่องเที่ยว/การโรงแรม สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาเศรษฐศาสตร์ ส่วนการประกอบอาชีพที่ต้องการมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ การท่องเที่ยว ทหาร/ตำรวจ ธุรกิจ/ค้าขาย เพศและอาชีพหลักของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกประเทศที่ต้องการศึกษาต่อ และอาชีพหลักของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ

เยาวชนเวียดนาม มีความต้องการศึกษาต่อในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น กลุ่มประเทศในทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป ออสเตรเลีย และเอเชียตะวันออก มากกว่าประเทศไทย แต่มีนักศึกษาเวียดนามบางส่วนเริ่มเรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น และมีกลุ่มคนที่มีการจัดหาเยาวชนเวียดนามเพื่อเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยเป็นการเฉพาะ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในประเทศไทยคือ การมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา รองลงมาคือการมีหอพักและทุนการศึกษา

คำสำคัญ: ความต้องการศึกษาต่อ, เยาวชน, เวียดนาม

[1] อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โทรศัพท์ 095-9322456 Email: Thananopp35@gmail.com
[2] อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โทรศัพท์ 084-4011555 Email: Pp_mt54@hotmail.com
[3] อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โทรศัพท์ 083-7924556 Email: Sutthiluck1987@gmail.com
[1, 2, 3] Lecturer of Thai Language Department, Faculty of Education, Nakhon Phanom University

Abstract

This research aimed to study Vietnamese youths' desire for continuing education. The sample consists of 1,213 students answering questionnaires and 45 students making conversations. The instruments were questionnaires and questions. Analysis of information calculated is a percentage and standard deviation.

The results of the research were as follows: 64.60% of Vietnamese youth desired continuing education. Vietnamese youth who do not desire continuing education is 11.50% and 22.30% were not sure. Vietnam country is the most desirable. Korea, Singapore, and Japan are ranked next. 2.30% of people want to study in Thailand. The three most majors which Vietnamese youths want to study in Thailand are Tourism and Hotel, Business Management, and Economics. The most desirable careers are tourists, soldiers, policemen, and businessmen. Gender and the career of parents influenced choosing the target country for further education. Parents' careers also influence choosing occupations.

Vietnamese youth want to study in developed countries such as America, European countries, Australia, and East Asia more than in Thailand. Some students study the Thai language. Some institutes arrange to study in Thailand. The most important factor influencing studying in Thailand is having jobs. The next are having accommodation and scholarships.

Keywords: Continuing Education, Youth, Vietnamese

บทนำ

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ส่งผลให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้เตรียมความพร้อมการดำเนินงานภายใต้หลักสำคัญ 3 ประการ คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน สำหรับการศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ภายใต้การก่อตั้งนี้ การเตรียมความพร้อมการศึกษาไทยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ เช่น การเป็น Education Hub มีการเตรียมความพร้อมในด้านกรอบความคิด คือ แผนการศึกษาแห่งชาติ ที่จะมุ่งสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน พัฒนาสมรรถนะให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา โดยให้มีการร่วมมือกันใน 3 ด้านคือ ด้านพัฒนาคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการและจัดการศึกษา ตลอดจนการสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-ASEAN University Network) ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาภายในอาเซียน มีการพัฒนาหลักสูตร และ การประเมินหลักสูตรในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น เคมี คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ ฯลฯ การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ ในอาเซียน รวมทั้งให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทาง

วิชาการร่วมกันในอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ และการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทางอาชีพทั้งในขั้นต้นและขั้นต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

สำหรับการพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนนั้น นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้องค์กรหลักเตรียมจัดทำแผนการดำเนินงานและแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมการรองรับในเรื่องดังกล่าว โดยให้พิจารณาถึงระบบการศึกษาในอาเซียน และนโยบายของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างแท้จริงในอาเซียนต่อไป

การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อความเป็นประชาคมอาเซียน ยังต้องได้รับการวางแผนและการสร้างความร่วมมือต่างๆ อีกมาก จากรายงานการวิจัยของ เมธินี วงศ์วานิชรัมภกาภรณ์ (2554) พบว่า มหาวิทยาลัยในประเทศไทยและต่างประเทศของกลุ่มสมาชิกอาเซียนควรกำหนดทิศทางและวางแผนร่วมกันในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และควรกำหนดสาระสำคัญในการจัดกิจกรรมที่พัฒนากลุ่มเป้าหมายร่วมกัน และร่วมกันทำวิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และทุกระดับการศึกษาควรสร้างความร่วมมือที่เอื้อต่อการพัฒนา และจัดระบบการจัดการศึกษาที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในระดับภูมิภาคอาเซียน

มหาวิทยาลัยนครพนมซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตั้งอยู่ในสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นประตูสู่อาเซียน กล่าวคือ เป็นเส้นทางที่จะออกไปสู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อไปสู่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และจีนตามลำดับ ในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรของมหาวิทยาลัยนครพนมและมหาวิทยาลัยในเวียดนาม และการรับนักศึกษาจากเวียดนามและลาวเข้าศึกษาโดยมหาวิทยาลัยมีนโยบายเพื่อการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาตามบันทึกข้อตกลงที่มหาวิทยาลัยได้ทำไว้กับมหาวิทยาลัยในประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาในเวียดนาม ซึ่งปัจจุบันเริ่มมีนักศึกษาเวียดนามมาศึกษาในประเทศไทยรวมทั้งมหาวิทยาลัยนครพนมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมหาวิทยาลัยนครพนมมีข้อได้เปรียบของการเดินทางกับประเทศลาวและเวียดนามเนื่องจากมีสะพานมิตรภาพแห่งที่ 3 อีกทั้งจังหวัดนครพนมมีชาวไทยเชื้อสายเวียดนามอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากทำให้ง่ายต่อการปรับตัวต่อการดำเนินชีวิต และจากผลการวิจัยของ วลัย วัฒนะศิริ (2553) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่ประเทศไทยในระดับอุดมศึกษานานาชาติของนักศึกษาประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า กลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาดอุดมศึกษานานาชาติของไทยเป็นนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโทและเอก มีศักยภาพในด้านทุนการศึกษา ผู้ปกครองมีธุรกิจส่วนตัวและทำงานในองค์การระหว่างประเทศ ผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์มาประเทศไทย และนักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนระดับ ปานกลางถึงดี นักศึกษาเวียดนามมีความประสงค์ที่จะเลือกศึกษาต่อในต่างประเทศโดยเลือกประเทศไทยและอเมริกาเป็นลำดับแรก ในขณะที่นักศึกษาลาวไม่เลือกที่จะศึกษาต่อในประเทศไทยใน 3 ลำดับแรก

ดังนั้น การเลือกกลุ่มเป้าหมายนักศึกษาในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่เป็นประเทศเวียดนาม จึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการสร้างเครือข่ายทางการศึกษา เหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2559) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองของนักเรียนเวียดนามถึงแม้จะมีการศึกษาไม่สูงมากนัก แต่กลับมีความคาดหวังสูงในด้านการศึกษาของลูกหลาน และมีส่วนร่วมในชีวิตทางการศึกษาของลูกหลาน นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้วสถิติของนักเรียนเวียดนามที่มีจำนวนมากและเพิ่มขึ้น จึงเป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของศึกษาความต้องการของเยาวชนเวียดนามที่จะศึกษาต่อในต่างประเทศ และจากเว็บไซต์การศึกษาของรัฐบาลเวียดนามที่ได้สรุปสถิตินักเรียนในปี ค.ศ.2015 ทุกระดับโดยเปรียบเทียบกับปี ค.ศ.2014 พบว่า 1)ระดับชั้นอนุบาลจำนวน 4.5 ล้านคน (เพิ่มขึ้น 180,000 คน) 2) ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน 16 ล้านคน (เพิ่มขึ้น 180,000 คน) 3) ระดับประกาศนียบัตร จำนวน 350,000 คน (ลดลง 72,000 คน) และ 4) ระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 2.4 ล้าน คน (เพิ่มขึ้น 38,000 คน) (ที่มาhttp://giaoduc.net.vn/Giao-duc-24h/Ca-nuoc-co-2221-trieu-hoc-sinh-124-trieu-thay-co-giaopost161501.gd)

นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามได้กำหนดให้นโยบายทางการศึกษาเป็นนโยบายที่สำคัญลำดับต้นๆ ของชาติ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์การศึกษาปี 2011-2020 ได้ระบุในแผนไว้ว่า เด็กในวัยเรียนได้มีการศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น เครือข่ายการศึกษาเติบโตอย่างรวดเร็ว รัฐบาลเวียดนามได้เพิ่มงบประมาณด้านการศึกษาเป็นอย่างสูง และการพัฒนาการศึกษาเป็นนโยบายหลักของประเทศ โดยมียุทธศาสตร์หลัก 8 ข้อ ดังนี้ 1) เปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา 2) พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา 3) พัฒนาระบบการศึกษา เช่น การทดสอบ และการประเมินคุณภาพการศึกษา 4) จัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา 5) พัฒนาการวิจัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม 6) สนับสนุนและพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กันดารและชนกลุ่มน้อย 7) พัฒนางานวิชาการ และ8) ขยายโอกาสและยกระดับความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างประเทศ (ที่มา: http://ndh.vn/chien-luoc-phat-trien-giao-duc-20112020277401p125c133. news) จะเห็นได้ว่ารัฐบาลเวียดนามมีนโยบายให้การสนับสนุนด้านการขยายโอกาสและการสร้างความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างประเทศ ดังนั้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในเวียดนามให้เป็นรูปธรรมจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพความเป็นมหาวิทยาลัยในอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น กลุ่มเยาวชนในเวียดนามที่กำลังสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของการแลกเปลี่ยนและการสร้างความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยนครพนมและมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทย ดังนั้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของเยาวชนในเวียดนามเพื่อที่จะเข้าศึกษาในประเทศไทย จะเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินการเพื่อการจัดหลักสูตรและการแลกเปลี่ยนบุคลากรที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ข้อมูลการวิจัยจะนำไปใช้วางแผนการรับนักศึกษาต่างชาติที่มาจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตลอดจนการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชน/นักเรียนเวียดนาม

2. ข้อมูลการวิจัยจะช่วยในการวางแผนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยนครพนม และมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทยกับสถาบันการศึกษาในเวียดนาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาต่อ หมายถึง การศึกษาหรือการอบรมในระดับที่สูงขึ้น หรือการพัฒนาความรู้ของนักเรียนหลังสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ความต้องการ หมายถึง เหตุผล อิทธิพล หรือปัจจัย ที่เป็นแรงกระตุ้นในการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เยาวชน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงเชิงบรรยาย โดยการสนทนากลุ่ม (Focus group)

2. เครื่องมือเก็บและการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย รายได้ครอบครัว ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการศึกษาต่อของเยาวชนเวียดนาม ใน 4 ด้าน คือ ระดับความต้องการศึกษาต่อ ประเทศที่ต้องการศึกษาต่อ สาขาวิชาที่อยากเรียน การประกอบอาชีพที่ต้องการ และปัจจัยที่ส่งเสริมในการตัดสินใจ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการศึกษาในประเทศไทย ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้วิจัยใช้วิธีการสนทนากลุ่มเพื่อรวบรวมข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นหรือทัศนคติของกลุ่ม โดยการสนทนากลุ่มทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้ซักถาม สังเกตปฏิกิริยาจากการแสดงความคิดเห็น โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ครั้งละ 350 คน จำนวน 1 ครั้ง เนื่องจากความสะดวกในการเดินทางและข้อจำกัดในด้านระยะเวลาและงบประมาณการวิจัย โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล (participants) โดยวิธีเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และนักเรียนในโรงเรียนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ทั้ง 4 โรงเรียน ดังต่อไปนี้ 1) โรงเรียนสาธิต วอ เหวียน ย๊าฟ จ.กวางบิ่งห์ 2) โรงเรียนมัธยม เจริน ฝู จ.กวางบิ่งห์ 3) โรงเรียนมัธยม ฟาน ดิ่ง ฝุ่ง จ.ฮาติงห์ และ 4) โรงเรียนสาธิตฮาติงห์ จ.ฮาติงห์ จำนวน 1,213 คน

4. ขั้นตอนวิธีการสร้างข้อมูล ดังนี้ 1) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามโดยการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) นำแบบสอบถามที่แก้ไขและตรวจสอบความถูกต้องไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 ชุด แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ 0.946 ถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง จึงสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 3) นำผลที่ได้จากการทดสอบ

แบบสอบถาม ไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและความต้องการในการศึกษาต่อ โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Frequency and Percentage) เพื่อใช้อธิบายข้อมูล ของผู้ตอบแบบสอบถาม และนำเสนอในรูปแบบของตาราง ประกอบด้วยคำอธิบาย และ 2) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยในการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประคำอธิบาย

ผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.40) ศึกษาในแผนการเรียนคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ และเคมี มากที่สุด (ร้อยละ 26.10) รองลงมาเป็นแผนการเรียนคณิตศาสตร์ ภาษาเวียดนาม และภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 22.80)

ในขณะที่มีผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (เกรด 10) ส่วนใหญ่ได้เกรดเฉลี่ยระดับ 6-7 (ร้อยละ 54.80) รองลงมาได้เกรดเฉลี่ย 8-10 (ร้อยละ 39.60) และนักเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (เกรด 11) ส่วนใหญ่ได้เกรดเฉลี่ยระดับ 6-7 (ร้อยละ 52.30) รองลงมาได้เกรดเฉลี่ย 8-10 (ร้อยละ 33.40)

โดยอาชีพหลักของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจ/ค้าขาย (ร้อยละ 28.50) รองลงมาอาชีพข้าราชการ (ร้อยละ 22.70) และอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 21.50) และผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 8,000 บาท/เดือนมากที่สุด (ร้อยละ 39.80) รองลงมารายได้อยู่ระหว่าง 6,001-8,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 21.80)

2. ความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนเวียดนาม พบว่า 1) เยาวชนเวียดนามมีความต้องการศึกษาต่อร้อยละ 64.60 ไม่ต้องการร้อยละ 11.50 และไม่แน่ใจร้อยละ 22.30 2) ประเทศที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือเวียดนาม (ร้อยละ 20.00) รองลงมาคือกลุ่มประเทศอื่นๆ เช่น เกาหลี สิงคโปร์ (ร้อยละ 17.70) ประเทศญี่ปุ่น ร้อยละ 16.40 และมีความต้องการศึกษาต่อในประเทศไทยร้อยละ 2.30 3) เคยคิดที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่ประเทศไทยร้อยละ 7.60 4) สาขาวิชาที่มีความต้องการศึกษาต่อใน 3 ลำดับแรกคือ สาขาการท่องเที่ยว/การโรงแรม สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาเศรษฐศาสตร์ (ร้อยละ 18.10, 17.00 และ 16.50 ตามลำดับ) 5) การประกอบอาชีพที่ต้องการมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ การท่องเที่ยว ทหาร/ตำรวจ และธุรกิจ/ค้าขาย (ร้อยละ 18.00, 16.20 และ 11.90 ตามลำดับ) และ6) ถ้าจะศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในประเทศไทย จะมีปัจจัยที่ส่งเสริมในการตัดสินใจเรียงตามลำดับคือ การได้รับทุนการศึกษาหรือมีช่องทางการหารายได้ระหว่างเรียน ต้องการมีประสบการณ์ในต่างประเทศ และต้องการมีงานทำในประเทศไทย (ร้อยละ 40.50, 19.30 และ 12.60 ตามลำดับ)

3. ความคิดเห็นต่อการศึกษาในประเทศไทย

(1) ด้านการรู้จักประเทศไทย

เยาวชนในเวียดนามรู้จักประเทศไทยผ่าน 1) สื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ ยูทูบ ฯลฯ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับกับประเพณีวัฒนธรรมของไทยในเบื้องต้น เช่น อาหาร ศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยว 2) นักฟุตบอลไทย ชื่อ เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง ที่ไปเป็นครูฝึกสอนฟุตบอลให้แก่เยาวชนเวียดนาม ซึ่งช่วยให้เยาวชนเวียดนามรู้จักประเทศไทยและอุปนิสัยของคนไทยในด้านความเป็นมิตรภาพ ยิ้มง่าย ใจดี และร่าเริง 3) นักศึกษาเวียดนามที่เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับการประชาสัมพันธ์ทั้งจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย และในประเทศเวียดนามที่มีอาจารย์อาวุโสในเวียดนามให้คำแนะนำ และได้เห็นตัวอย่างจากนักศึกษาเวียดนามรุ่นก่อนๆ ที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทย และพบว่านักศึกษาเวียดนามรุ่นที่สำเร็จการศึกษาไปจากประเทศไทยส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน และความคิดเห็นของเยาวชนเวียดนามต่อปัจจัยที่ส่งผลในความสนใจศึกษาต่อในประเทศไทยคือ นักศึกษาจะทำการประเมินว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีงานทำหรือไม่ ส่วนปัจจัยรองลงมาคือ ในระหว่างการศึกษามีหอพักและทุนการศึกษาหรือไม่ และถ้าสามารถทำการหารายได้พิเศษระหว่างเรียนก็จะเป็นปัจจัยที่นักศึกษาให้การพิจารณาเป็นพิเศษ แต่ในขณะเดียวกันได้มีนักศึกษาส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่า การพิจารณาเลือกสาขาที่เรียนก็มีส่วนสำคัญเช่นกันถ้าจะตัดสินใจไปเรียนที่ประเทศไทย อาจมีเนื้อหาที่ต่างกันถึงแม้จะเรียนสาขาเดียวกัน เช่น ถ้าเลือกเรียนสถาปัตยกรรมที่เมืองไทยอาจจะไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเวียดนามได้

(2) ด้านความต้องการศึกษาต่อ

การเข้ามาศึกษาต่อในเมืองไทย ซึ่งส่วนใหญ่จะศึกษาต่อในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม (มหาวิทยาลัยนครพนมในปัจจุบัน) เนื่องจากการเดินทางใกล้ประเทศเวียดนาม ประกอบกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยตามที่กล่าวมามีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้บริหารของสถานศึกษาในเวียดนาม จึงสามารถทำการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกันได้

ความต้องการศึกษาต่อในต่างประเทศของเยาวชนเวียดนาม พบว่า 1) มีความต้องการศึกษาต่อในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น กลุ่มประเทศในทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป ออสเตรเลีย และเอเชียตะวันออก มากกว่าประเทศไทย 2) นักศึกษาเวียดนามรู้จักประเทศไทยน้อยมาก การประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ก็จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เยาวชนเวียดนามรู้จักประเทศไทยมากขึ้น 3) มีนักศึกษาเวียดนามบางกลุ่มรู้จักประเทศไทยจากญาติพี่น้องที่เข้ามาทำงานประเทศไทย โดยเฉพาะจากจังหวัดกว๋างบิ่ญ เหงะอาน ซึ่งจะเดินทางเข้ามาในประเทศไทยผ่านด่านศุลกากรในจังหวัดนครพนมมากกว่าด่านอื่นๆ และมีพื้นที่ชายแดนใกล้เคียงกับประเทศไทยมากที่สุด 4) ส่วนพลเมืองเวียดนามที่อาศัยอยู่ในในจังหวัดเว้ โดยเฉพาะพ่อค้า แม่ค้าในตลาดของจังหวัดเว้ สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ในระดับดี เนื่องจากเป็นเขตที่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยมากเป็นอันดับต้นของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด ในส่วนของเยาวชนเวียดนามรู้จักประเทศไทยในด้านของการคมนาคมที่สะดวก มียานพาหนะจำนวนมาก และพลเมืองไทยมีความผูกพันกับสถาบันกษัตริย์เป็นอย่างสูง 5) นักศึกษาบางกลุ่มรับรู้ต่อการมีสถาบันการสอนภาษาไทยในเวียดนาม และมีนักศึกษาเวียดนามบางส่วนเริ่มเรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น และมีกลุ่มคนที่มีการจัดหาเยาวชนเวียดนามเพื่อเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยเป็นการเฉพาะ

4. ความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ

เยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในปัจจุบัน ได้มีโอกาสเรียนรู้ความเคลื่อนไหวทางประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการศึกษาของต่างประเทศมากกว่าอดีตเป็นอย่างมาก โดยสื่อการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเป็นโทรทัศน์ เครือข่ายเฟซบุ๊ก และยูทูบ ทำให้มีโอกาสได้รับรู้ระบบการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนและประเทศต่างๆ ในโลกเป็นอย่างสูง

ในอดีตที่ผ่านมาประเทศเวียดนามมีบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ในลักษณะที่ได้รับทุนจากรัฐบาลเวียดนาม ทุนจากรัฐบาลของมหาวิทยาลัย และทุนส่วนตัว หลังจากนั้นได้กลับมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยประเทศที่เยาวชนเวียดนามมีความต้องการศึกษาต่อมากที่สุดในลำดับต้นๆ คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อังกฤษ ญี่ปุ่น เกาหลี อเมริกา โดยเฉพาะประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่เยาวชนเวียดนามให้ความสนใจที่จะศึกษาต่อมากที่สุดในปัจจุบัน ด้วยเหตุผลจากสื่ออินเทอร์เน็ต ประเทศเกาหลีมีเอกลักษณ์ของประเทศในด้านต่างๆ เช่น ละครโทรทัศน์ ประเพณี เพลง เกมโชว์ โดยเฉพาะละครที่มีพระเอกนางเอกเป็นเอกลักษณ์ตามแบบฉบับของเกาหลี และความต้องการศึกษาต่อในประเทศญี่ปุ่นที่มีเหตุผลคล้ายกับประเทศเกาหลี สำหรับสำนักงานการศึกษาของจังหวัดกว๋างบิ่ญ ได้มีแผนกให้คำปรึกษาเพื่อศึกษาต่อในประเทศญี่ปุ่นเป็นการเฉพาะ

ความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับการศึกษาต่อต่างประเทศที่สำคัญ คือ ได้มีโอกาสรับรู้วัฒนธรรมและความเจริญทางเทคโนโลยีของต่างประเทศ ถึงแม้แนวคิดในเชิงนโยบายในบางประเด็นของรัฐบาลเวียดนามจะส่งเสริมให้เยาวชนเวียดนามได้ศึกษาต่อเฉพาะในประเทศ เพื่อที่จะให้มีแนวคิดที่สอดคล้องกับระบบการเมืองของเวียดนาม แต่สื่อและเทคโนโลยีได้มีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงแนวคิดของเยาวชนเวียดนามอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับอดีต

5. สาขาวิชาที่เยาวชนเวียดนามต้องการศึกษาต่อ

สาขาวิชาที่เป็นเป้าหมายของการศึกษาต่อของเยาวชนเวียดนามในลำดับต้นๆ คือ เศรษฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การบัญชี ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับความนิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และปัจจุบันได้มีสาขาอาชีพที่เยาวชนให้ความสนใจ คือ อาชีพที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ เช่น ทหาร ตำรวจ ส่วนสาขาทางด้านการแพทย์ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก เนื่องจากเห็นว่าระบบการเรียนโดยเฉพาะเครื่องมือยังไม่ทันสมัยเท่ากับประเทศตะวันตก ส่วนอาชีพครูอาจารย์ก็ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก เนื่องจากเห็นว่ามีรายได้น้อยและหางานทำค่อนข้างยาก สำหรับสาขาวิชาที่มีความต้องการศึกษาต่อในประเทศไทยจะเป็นสาขาด้านการท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์ บัญชี และการเกษตร แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าถ้ามีโอกาสไปท่องเที่ยวหรือสัมผัสประเทศไทยก่อน ก็จะมีส่วนในการตัดสินใจเรียนในประเทศไทย

6. ความต้องการช่วยเหลือในกรณีที่ศึกษาในประเทศไทย

เยาวชนเวียดนามโดยส่วนใหญ่มีความพยายามและความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยเห็นว่าการศึกษาจะเป็นช่องทางที่สำคัญในการยกระดับชีวิตของตนเอง ประกอบกับความเชื่อตามแนวคิดขงจื๊อ ที่พ่อแม่ต้องให้การศึกษาแก่บุตรหลาน ความต้องการศึกษาต่อจึงเป็นเรื่องปกติในสังคมเวียดนาม สำหรับประเทศไทยที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านของเวียดนาม เยาวชน

เวียดนามเห็นว่าถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทางการศึกษา ก็จะมีส่วนช่วยให้เยาวชนเวียดนามศึกษาต่อในประเทศไทยมากขึ้นในอนาคต ความติดตามช่วยเหลือแก่นักศึกษาในกรณีที่ได้เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยเป็นประเด็นที่ผู้ให้การสัมภาษณ์เห็นว่า สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญ ประเด็นที่เป็นปัจจัยลำดับต้นต่อความต้องการช่วยเหลือในกรณีที่กำลังศึกษาในประเทศไทยคือ การจัดหาที่พักให้ปลอดภัย สะดวกแก่การจับจ่ายซื้อของ ขณะเดียวกันควรลดความเข้มงวดในการพักอาศัย เพราะบางครั้งผู้เรียนมีความต้องการความเป็นอิสระ ควรจัดหาทุนการศึกษาเพื่อเป็นปัจจัยจูงใจให้เยาวชนได้สนใจเข้ามาเรียน นอกจากนี้ความต้องการช่วยเหลือในด้านการประสานงานเกี่ยวกับเอกสารหนังสือเดินทาง เพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย รวมทั้งการจัดสวัสดิการทางด้านการรักษาพยาบาลจะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับนักศึกษาเวียดนามรวมนักศึกษาต่างชาติ

ถึงแม้เยาวชนเวียดนามเป็นกลุ่มที่มีความขยันและอดทนในระดับสูง และพร้อมปรับตัวกับสถานการณ์ต่างๆ แต่ควรให้ความช่วยเหลือเมื่อกำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะนักศึกษาแรกเข้าสถาบันการศึกษาในประเทศไทยจึงควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

สรุปผลการวิจัย

สรุปการศึกษาความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ด้านศึกษาต่อของเยาวชนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามร้อยละ 64.60 โดยประเทศที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือเวียดนาม รองลงมาคือประเทศเกาหลี สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ตามลำดับ และมีความต้องการศึกษาต่อในประเทศไทยร้อยละ 2.30 ในสาขาการท่องเที่ยว/การโรงแรม สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาเศรษฐศาสตร์ ส่วนการประกอบอาชีพที่ต้องการมากที่สุดคือ การท่องเที่ยว ทหาร/ตำรวจ ธุรกิจ/ค้าขาย ในส่วนของเพศและอาชีพหลักของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกประเทศที่ต้องการศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของเยาวชนเวียดนาม และปัจจัยที่ใช้ในการจูงใจให้กับเยาวชนเวียดนามเข้ามาศึกษามากขึ้น คือ การมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สามารถทำการอภิปรายผล ได้ดังนี้

ความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งผลการวิจัยพบว่าเยาวชนเวียดนามมีความต้องการศึกษาต่อร้อยละ 64.60 ซึ่งสอดคล้อง เปรมจิตร ศิริสานต์ (2542) ที่กล่าวว่าความต้องการหรือแรงจูงใจในการศึกษาต่อเกิดจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา คุณภาพการจัดการศึกษา สถานภาพของเศรษฐกิจและสังคม ค่านิยม และความต้องการพัฒนาตนเอง แต่อย่างไรก็ตามความต้องการศึกษาต่อของเยาวชนเวียดนามถือได้ว่าเป็นค่านิยมหลักของพลเมืองทั้งประเทศ 2) สำหรับสาขาวิชาที่เป็นที่นิยมของเยาวชนเวียดนามมาโดยตลอดคือ สาขาการท่องเที่ยว/การโรงแรม สาขาบริหารธุรกิจ/การบัญชี และสาขาเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่พึ่งผ่านพ้นสงคราม ซึ่งอยู่ในระหว่างการฟื้นฟูประเทศจึงต้องการกำลังคนทางด้านเศรษฐศาสตร์ การท่องเที่ยว การบัญชี เป็นอย่างสูง ซึ่งสอดคล้องกับ หทัยชนก มั่นอาจ (2549) ที่กล่าวว่า การเปิดประเทศ ค.ศ.1986 ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่สำคัญของเวียดนาม คือการส่งนักเรียนไปเรียนต่างประเทศ ถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางการศึกษาของเวียดนาม

โดยเฉพาะการเรียนด้านเทคนิคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ เพราะเวียดนามทมีความจำเป็นต้องเข้าร่วมกับเศรษฐกิจโลก ทำให้ประชากรยุคใหม่ในเวียดนามจำเป็นต้องฝึกหัดความรู้และวิทยาการสมัยใหม่จากต่างประเทศ ซึ่งได้ส่งผลต่อบริบททางการศึกษาเวียดนามที่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของเยาวชนสมัยใหม่ และการศึกษาต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชนเวียดนาม โดยเลือกบุคคลที่สามารถไปเผยแพร่การศึกษาในประเทศไทยแก่เยาวชนเวียดนามรุ่นต่อไปและสามารถชักจูงรุ่นต่อไปให้มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในประเทศไทย

2. การประชาสัมพันธ์การศึกษาในประเทศไทยในรูปแบบต่างๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผ่านยูทูบ การใช้เยาวชนเวียดนามผู้ที่เคยศึกษาในประเทศไทยช่วยประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการหรือรูปแบบที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา หรือความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างไทยและเวียดนาม

2. ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่เป็นการวิจัยเชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์เชิงคุณภาพรวมไปถึงการเขียนรายงานวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เปรมจิตร ศิริสานต์. (2542). *การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เมธินี วงศ์วานิช รัมภกาภรณ์. (2554). *แนวทางในการดำเนินงานทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน: ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วลัย วัฒนะศิริ. (2553). พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่ประเทศไทยในระดับอุดมศึกษานานาชาติของนักศึกษาประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง. *วารสารสุทธิปริทัศน์, 24*(73), 129-152.

หทัยชนก มั่นอาจ. (2549). *การสร้างอุดมการณ์ชาติเวียดนามผ่านการศึกษาภาคบังคับระหว่างปี ค.ศ. 1975-2003*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.